

Vlaams
Parlement

vergadering **C290**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 13 juli 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de integratie van het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de Luchthavenregio (START) en het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (VSGB) – 2485 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Lieve Maes aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de weigering van de gemeente Kraainem om lokalen voor taallessen ter beschikking te stellen van vzw 'de Rand' – 2567 (2015-2016)	5
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toekomst van stadsfestival Couleur Café in Brussel – 2517 (2015-2016)	7
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitlatingen van de minister over Brussel in het programma 'De Meulemeester in Debat' – 2140 (2015-2016)	10
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de aanwending van het Brusselfonds – 2548 (2015-2016)	15

VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de integratie van het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de Luchthavenregio (START) en het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (VSGB) – 2485 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Voorzitter, minister, ik wil vandaag nog eens kort op START (Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de Luchthavenregio) terugkomen nu we voor de 'stop' staan. Het lijkt me een goed moment om onder elkaar nog eens te overleggen. We zijn niet met velen, we kunnen dus doorpraten.

De brede Rand is vragende partij voor zo'n actiepatroon. We moeten vooruit. De uitdagingen worden er niet minder op. Ik vraag me dan ook af hoever we concreet staan met die toch wel zinvolle integratie van START en het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (VSGB). Het was een heel goed idee om dat in één mand te stoppen, maar dan moeten er natuurlijk ook meer eieren uit komen. Er is beloofd dat we van dat vehikel hier een rapportage zouden krijgen in juni 2016. Daar zitten waardevolle projecten in voor de Vlaamse Rand. We klagen wat minder dan andere regio's, maar we zijn wel een heel specifieke regio. In het verleden zijn er tientallen acties uitgewerkt op vlak van mobiliteit, economie en werk, wonen en huisvesting, welzijn, onderwijs en jeugd, open ruimte, integratie, toerisme en geluidshinder. Er zit echt wel voldoende materie in. De actie zal natuurlijk van alle actoren nodig zijn. Het is actueel. We blijven zitten met een groeiende mobiliteitsproblematiek, stijgende prijzen voor huisvesting, en de geweldige kansen maar ook moeilijkheden met betrekking tot de luchthavenregio.

Wat is de stand van zaken inzake de integratie van START en VSGB? Welke zijn de werkafspraken daaromtrent en de timing? Wanneer krijgen we de rapportage aan het parlement? Welke thema's en projecten zijn geselecteerd en op basis van welke criteria? Werden er door de gouverneur ook thema's en projecten naar voren geschoven of gesuggereerd die er in het verleden niet bij zaten of zijn er weggevallen? Welke diverse actoren zijn betrokken bij de integratie van beide instrumenten? Wat is de rol van de sociale partners?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Dames en heren, ik had inderdaad de deadline vooropgesteld van eind juni, maar heb die net niet gehaald. Ik ben er een week over gegaan doordat de laatste bijeenkomst van het coördinatieplatform met een week werd verplaatst op vraag van de gouverneur. Te kort dus om nog te agenderen op 1 juli, maar wel de week erna.

De voorziene bundeling zoals beslist door de Vlaamse Regering eind januari is effectief doorgevoerd. Op 21 maart was er een eerste startbijeenkomst onder leiding van de gouverneur waarbij de doelstelling van het coördinatieplatform werd gekaderd, waarbij verschillende monitoringfiches werden overlopen en praktische afspraken werden gemaakt over agendering, verslaggeving, rapportering en communicatie. Het Agentschap Binnenlands Bestuur (ABB) heeft de coördinatie op zich genomen om tot een actualisatie of opmaak te komen van de diverse fiches. Er werd op een tweede overleg eind juni een nulmeting georganiseerd door de verschillende beleidsvelden en entiteiten. Op basis daarvan heb ik een rapportering gedaan met de diverse fiches in de vorm van een mededeling op de regering van afgelopen vrijdag.

In het najaar is er een volgende bijeenkomst van de werkgroep gepland en zal ik een colloquium agenderen op 22 oktober in Dilbeek over de stand van de Rand. Afgezien van die ene week zitten we wel op schema.

U had een vraag over de organisatorische afspraken. Het coördinatieplatform vindt plaats onder leiding van de gouverneur. Dit overleg wordt bijgewoond door minstens de vertegenwoordigers van de kabinetten en de betrokken beleidsvelden en entiteiten en gebeurt minstens tweemaal per jaar. De administratieve ondersteuning en de coördinatie wordt opgenomen door de afdeling Beleid Steden, Brussel en Vlaamse Rand van het Agentschap Binnenlands Bestuur. Er wordt op jaarlijkse basis gerapporteerd aan de Vlaamse Regering. Deze mededeling wordt ook overgemaakt aan het Vlaams Parlement. Ik zal daarnaast ook jaarlijks in een terugkoppeling voorzien naar de lokale mandatarissen van de Rand, en desgewenst collega's in de ruimere regio, in de vorm van een colloquium. Het eerste is dus gepland op 22 oktober 2016.

U had ook een vraag over de thema's en projecten. In nauw overleg met de gouverneur werd een lijst uitgewerkt. Dat is geen limitatieve lijst, maar kan worden uitgebreid. Het is een dynamische lijst. Er werden een aantal criteria gehanteerd. Een eerste criterium is deel uitmaken van een van de volgende beleidsdomeinen: onderwijs, welzijn, omgeving, mobiliteit, wonen en economie. Een tweede criterium is dat het project voldoende omvang en een belangrijk hefboomeffect heeft. Ten derde moet het project SMART kunnen worden geformuleerd. SMART staat voor Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistisch, Tijdsgebonden.

Op basis van deze criteria werd een afweging gemaakt met betrekking tot de bestaande START- en VSGB-fiches die allemaal door de filter zijn gegaan. Daar werden een aantal projecten aan toegevoegd op basis van actueel beleid en afgewogen op basis van voormelde criteria. De mededeling en de lijst worden bezorgd aan het parlement, voor zover dat nog niet geschiedde.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Minister, u geeft een nogal ambtelijk antwoord, maar dat is niet verwonderlijk want het is ook een ambtelijke werkgroep. Zou het niet nuttig zijn daarover een discussie te hebben in het parlement? Waar liggen, na de voorbije vergaderingen, voor u de accenten die de moeite waard zijn om vooruit te schuiven? Wat zijn de SMART-attracties die erin zitten? Welke toegevoegde elementen zijn er ten opzichte van de vroegere fichebak?

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): De geschiedenis van START gaat zeer ver terug. Bij de sluiting van Renault werd besloten een samenwerkingsakkoord op te stellen tussen verschillende partners. Minister, ik ben blij met het initiatief dat u neemt om een nieuwe wind te laten waaien in dat geheel. Door mijn lokaal mandaat heb ik enkele vergaderingen van START meegemaakt. Dat waren altijd leuke ontbijtvergaderingen met lekkere koeken, maar het is nu een praatbarak geworden met weinig resultaat.

Minister, ik ben blij dat u die groep gaat verkleinen, en enkele politici en ambtenaren samen gaat zetten om daden te stellen. Ik verheug me op de toekomst van dit project. Ik ben verheugd dat u de lead en het initiatief neemt om nieuw leven te blazen in een initiatief dat in het verleden vruchten heeft afgeworpen, maar nu moet worden gereactiveerd.

Katia Segers (sp.a): Minister, ook voor ons is START een heel belangrijk instrument voor de integrale ontwikkeling van onze regio. Het is goed dat u het voortouw neemt. We zullen dit blijven opvolgen. Het mag absoluut geen praatbarak

blijven, maar we moeten het mandje ook niet volstoppen met alles. Er moeten duidelijke prioriteiten worden gesteld. Wellicht is het colloquium op 22 oktober een goed middel om een consensus te zoeken rond strategische lijnen voor de ontwikkeling daarvan.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: We hebben uiteindelijk 23 projecten opgelijst, met ook enkele nieuwe. Het grootste luik gaat over ruimte en mobiliteit. In het kader van onderwijs is het aantal projecten beperkter, maar qua actieradius hebben ze een veel ruimer bereik. Het gaat dan over onderwijs, taal, diversiteit, infrastructuur en capaciteit. Dat lijken maar enkele puntjes, maar qua ampleur is het zeer omvangrijk.

Inzake mobiliteit hebben we ons geconcentreerd op verschillende concrete investeringsprojecten zoals de herinrichting van de ring, maar ook de voltooiing van de ring in Asse, het knooppunt Londerzeel-Zuid, het fiets-GEN (Gewestelijk Expressnetwerk), het parkeer- en park-and-ridebeleid – dat is toegevoegd – en het sluiptverkeer. Dat zijn kleinere, maar heel concrete punten. Het is de belangrijkste focus.

Inzake omgeving is er het reconversiegebied Vilvoorde-Machelen, maar ook de groenaankoop, waar enige vooruitgang in zit in relatie tot het regeerakkoord en de vooropgestelde doelstellingen. We hebben de focus gelegd op een beperkter aantal, en met 23 projecten is dit een dynamische, niet-limitatieve lijst. We zullen hier sneller mee vooruit geraken.

Michel Doomst (CD&V): Als je bijt, moet je vlees hebben. Met al wat voorligt, zouden we in het parlement eens moeten discussiëren over wat de prioriteiten zijn, liefst nog voor 22 oktober. Dilbeek is een goed idee, daar zijn de Vlamingen thuis. We moeten wel eerst debatteren over waar we voor gaan en wat we eruit willen halen.

Onlangs was ik enorm verrast door een uitspraak van de nieuwe Vlaamse bouwmeester, die zegt: 'Alle dorpen moeten weg en we moeten naar een situatie waar alleen maar steden overblijven.' Voor ons is dat een zeer actueel, ruimtelijk gegeven. Ik geef maar een voorbeeld. In september of oktober zouden we hier een tête-à-tête moeten hebben over de prioriteiten die we vooropstellen. We hebben nog niet gezegd met welke actoren we dat zouden kunnen doen. We kunnen ook de gouverneur uitnodigen om te vragen wat hij erover denkt.

De voorzitter: We zullen dit idee voorleggen in een regeling der werkzaamheden en met alle fracties bekijken of we hierover een gedachtewisseling dan wel een hoorzitting organiseren voor 22 oktober.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Lieve Maes aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de weigering van de gemeente Kraainem om lokalen voor taallessen ter beschikking te stellen van vzw 'de Rand' – 2567 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Maes heeft het woord.

Lieve Maes (N-VA): Voorzitter, minister, dit is een terugkerend onderwerp, want begin maart stelde ik al een vraag om uitleg hierover in deze commissie. Toen weigerde de gemeente Kraainem lokalen ter beschikking te stellen aan vzw 'de Rand' voor de organisatie van taallessen Nederlands, een beslissing die in een

vergelijkbare gemeente als Drogenbos geen probleem bleek te zijn. Vzw 'de Rand' had om die gunst gevraagd omdat er in gemeenschapscentrum De Lijsterbes geen plaats meer bleek te zijn vanwege het grote succes van deze lessen.

Men zou in Kraainem het reglement waarop deze beslissing gebaseerd is, aanpassen, waardoor het wel mogelijk zou zijn. U beloofde dat vzw 'de Rand' het dossier en de evolutie ervan zou opvolgen en u op de hoogte zou houden.

Een nieuwe beslissing van het Kraainemse schepencollege handhaaft deze beslissing, volgens de pers. Het reglement wordt wel aangepast, maar in de praktijk is het voor vzw 'de Rand' nog steeds zo goed als onmogelijk om klaslokalen in Kraainem gehuurd te krijgen. Het is alsof het Kraainemse college totaal onverschillig staat tegenover de wens van een aantal van zijn inwoners om Nederlands te leren.

Minister, kunt u bevestigen dat dit inderdaad de correcte weergave is van de feiten? Zo ja, overweegt vzw 'de Rand' om een aanvraag in Kraainem in te dienen om op de lijst van gemeentelijke verenigingen opgenomen te worden om zo alsnog aanvragen te kunnen doen om klaslokalen te huren? Zo ja, wanneer zal deze aanvraag gebeuren? Heeft de vzw een plan B voor wanneer deze aanvraag zou worden geweigerd? Zo neen, heeft de vzw andere oplossingen in gedachten om het plaatstekort op te vangen? Welke de gekozen oplossing ook wordt, zal men nog op tijd zijn voor het nieuwe schooljaar in september 2016? Hebt u nog weet van andere gemeenten waar vzw 'de Rand' op zoek is naar bijkomende accommodatie voor het organiseren van taallessen Nederlands?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De oorspronkelijke weigering van het gemeentebestuur om gebruik te kunnen maken van leslokalen van de gemeenteschool voor NT2-cursussen werd verantwoord op basis van het huurreglement. Daarop is communicatie gekomen van zowel schepen Caprasse als van de burgemeester, die verklaarden dat ze de opdracht zouden geven om het reglement te wijzigen. In aansluiting daarop heeft vzw 'de Rand' enkele contacten gehad met de schooldirectie en de gemeentelijke administratie. Men heeft daar vernomen dat het nieuwe reglement eind juni goedgekeurd is, maar de tekst van het nieuwe reglement is nog niet bezorgd.

De vzw heeft de vraag gesteld of gemeenschapscentrum de Lijsterbes als plaatselijke organisatie een nieuwe aanvraag kan indienen op basis van het nieuwe reglement. We wachten nog steeds op een officieel antwoord.

Ik wil niet vooruitlopen op alternatieve scenario's omdat je dan de kat bij de melk zou zetten. Ik ga ervan uit dat dit wordt geregeld. Dat lijkt me ook de evidentie zelf.

Gelukkig heb ik geen weet van andere gemeenten waar een aanvraag van vzw 'de Rand' geweigerd zou zijn. Vooralsnog is dit een eenmalige casus, waarbij ik ervan uitga dat dit geregeld wordt.

De voorzitter: Mevrouw Maes heeft het woord.

Lieve Maes (N-VA): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Wij gaan er allemaal van uit dat dit moet worden geregeld. Ik was er niet van op de hoogte dat men nog wacht op het officiële antwoord. Er is dus nog een feit waar men op wacht. Ik hoop dat dit vlug zal worden ontvangen, en ik neem aan dat u net als wij daar met de nodige aandacht naar blijft kijken en opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toekomst van stadsfestival Couleur Café in Brussel – 2517 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, Couleur Café is een wereldmuziekfestival dat al meer dan twintig jaar plaatsvindt op de site van Tour & Taxis, hartje Brussel. Jaarlijks bezoeken om en bij de 70.000 mensen het stadsfestival, dat door de line-up, de bezoekers, de animatie en het eten de superdiversiteit van onze samenleving belichaamt. Dit jaar waren er 55.000 bezoekers.

Het stadsfestival moet vanaf volgend jaar op zoek naar een nieuwe locatie. Op de site van Tour & Taxis wordt momenteel volop gewerkt aan het Meandergebouw voor de Vlaamse administratie, nieuwe woningen en een park. Ook het deel van het terrein dat de haven van Brussel jaarlijks aan Couleur Café ter beschikking stelt, zal vanaf volgend jaar een nieuwe bestemming krijgen, met onder meer een toonzaal voor automerk Citroën. Dan zouden we nog een zijsprong kunnen doen naar het Museum voor Hedendaagse en Moderne Kunst, maar dat gaan we niet doen.

Het is nu te hopen dat Couleur Café een nieuwe locatie in Brussel vindt. Momenteel worden verschillende opties besproken, maar lijkt geen enkele optimaal te zijn. Het Groentheater in Laken is niet groot genoeg en het festival over een aantal dagen en locaties spreiden, zou de dynamiek van het wereldmuziekfestival in de meest diverse stad van Europa schaden.

Brussel heeft de laatste maanden rake klappen gekregen, wat het imago van onze hoofdstad, maar ook de rest van Vlaanderen, niet ten goede kwam. Couleur Café is toch een van de uithangborden en een van de beste imagocampagnes voor Brussel. Tot op de dag van vandaag is het onduidelijk waar Couleur Café volgend jaar zal plaatsvinden. Vlaanderen is een van de structurele partners van het festival.

Minister, hebt u al overleg gehad met de organisatoren van Couleur Café of met andere betrokken partijen? Ik merkte dat Brussels schepen Courtois ook heeft aangegeven dat hij het festival het liefst nog een jaar ter plaatse zou houden. Hoe gaat u ervoor proberen te zorgen dat de toekomst van Couleur Café en haar huidige formule gegarandeerd blijft? De organisatoren bekijken verschillende alternatieven. Behoort een Couleur Café buiten Brussel-Hoofdstad voor de Vlaamse Gemeenschap ook tot die opties?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega's, vooreerst wil ik stellen dat mijn rol in dit verhaal beperkt is. Couleur Café wordt georganiseerd door de privaatrechtelijke vzw Zig Zag, die zelf moet beslissen over een eventuele nieuwe locatie van het festival. Ook financieel is onze bijdrage naar verhouding bescheiden te noemen. Ik verleen vanuit de subsidielijst 'Projecten voor Brussel' een projectsubsidie van 60.000 euro op een totaalbudget van ruim 4 miljoen euro. Ter vergelijking: de Franse Gemeenschap geeft een jaarlijkse subsidie van ongeveer 150.000 euro en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest steunt voor een bedrag van 130.000 euro. Daarnaast is er nog een subsidie van 28.000 euro van de Commission Communautaire Française (COCOF). Het is dus een zelfbedruipend festival, dat 90 procent van de inkomsten zelf genereert via ticketverkoop en sponsoring en het steunt slechts voor 10 procent op de overheden.

Ondanks mijn beperkte impact kan ik bevestigen dat ik Couleur Café een warm hart toedraagt. De kwaliteit van het festival – programma, festivalformule, algemeen concept, publiekswerking, logistieke organisatie – staat buiten kijf. Couleur Café is een voorloper in zijn genre en nog altijd een bron van inspiratie voor tal van andere Belgische festivals. Het is een zogenaamd 'urban festival', verankerd in een sociaal netwerk dat de diversiteit en de interferenties van de stad weerspiegelt: eclectisch, kosmopoliet en grillig.

Ik steun het festival vanuit verschillende invalshoeken. Er is de culturele dynamiek: Couleur Café mixt op originele wijze een intercultureel, divers en populair muziek-aanbod met een brede en rijke waaier van randanimatie. Er is ook een sociale dynamiek: de organisatoren voeren een democratische prijzenpolitiek. Couleur Café is een van de goedkoopste festivals van het land. Dit jaar werd de prijs van een dagticket vastgesteld op 43 euro, dat is minder dan de helft van een ticket voor andere grote festivals in ons land. Kinderen onder de 10 jaar mogen onder begeleiding van een volwassene gratis naar binnen. Elke dag maken ongeveer duizend kinderen van dat aanbod gebruik. De organisatie van Couleur Café steunt op een breed sociaal-cultureel en economisch netwerk waarin verenigingen met een solidair of sociaal doel voorrang krijgen. Dat kan gaan over verenigingen die horecaopleidingen voor laaggeschoolden organiseren, opkomen voor vrouwen-rechten of sensibiliseren rond bepaalde sociale thema's. Daarnaast zijn er tal van sport- en jeugdverenigingen die met hun werk op Couleur Café geld inzamelen voor humanitaire hulpacties, speciale projecten of hun eigen werking. Er is ook de educatieve dynamiek: sinds 2006 worden artiesten uit Vlaanderen, Brussel en Wallonië opgeroepen om zich aan het publiek van Couleur Café voor te stellen via het Wanted!-platform voor Belgisch talent. Vaak zijn dat artiesten die al in een bepaalde taalgroep bekend zijn, maar via Couleur Café bij een veel breder publiek worden geïntroduceerd. Bekende voorbeelden uit het verleden zijn Gabriel Rios, Selah Sue, Coely en Tourist LeMC. Couleur Café gaat sinds vorig jaar onder de headline 'be.focus' zelf op zoek naar jong talent met als aandachtspunt groepen die in Vlaanderen, Brussel of Wallonië 'wereldberoemd' zijn, maar buiten de eigen regio totaal onbekend. Tot slot is er ook de ecologische dynamiek. Ook op dat vlak mag Couleur Café een pionier worden genoemd. Het was het eerste grote evenement dat op eigen initiatief een mobiliteitsplan met een openbaarvervoermaatschappij opzette en een gratis aanbod van openbaar vervoer, nachtbussen, tweewieler-parking, ontradingsparking, carpooling, goedkope taxidiensten introduceerde.

Het succes van de festivalcamping – uitgerust met de nieuwste ecologische toepassingen – zorgt ervoor dat er op zaterdag en zondag zowat 3300 minder verplaatsingen van en naar de festivalsite worden gemaakt. De organisatoren werken al enkele jaren met een milieusensibiliseringsplan dat de gemiddelde ecologische voetafdruk van de festivalbezoeker met 20 procent moet verkleinen. De doordachte milieuvriendelijke aanpak op alle fronten – afvalsortering en -recyclage, composteerbare en biologisch afbreekbare gebruiksgoederen – leverde het festival in 2011 de Belgian Bio Packaging award op. Sinds een paar jaar heeft Couleur Café een ecologische expert in dienst die de milieusensibilisering en de duurzaamheidspolitik van het festival coördineert met de hulp van liefst driehonderd ecostewards.

De organisatoren houden jaarlijks professionele publieksenquêtes. Daaruit blijkt dat elke editie van Couleur Café ongeveer 40 procent nieuw publiek aantrekt. Een groeiend deel van de toeschouwers komt uit Vlaanderen. In 2014 was dat precies de helft tegenover 35 procent uit Brussel en 15 procent uit Wallonië. In 2013 was 46 procent van het publiek Nederlandstalig, maar in 2015 bleek het totaal aantal Nederlandstaligen verder opgelopen tot 56 procent. Dat is een interessante evolutie, een festival is steeds in beweging, ook op het vlak van publieksbereik.

Ik ben dus net als u bekommerd om de toekomst van dit festival, dat hebt u wel kunnen afleiden uit het eerste deel van mijn antwoord. Couleur Café heeft

pionierswerk geleverd in de herwaardering van de site van Thurn & Taxis door er eind jaren tachtig als eerste neer te strijken. Het initiatief kreeg navolging, de verloederde site werd gerenoveerd en groeide gaandeweg uit tot een populaire evenementenlocatie met internationale uitstraling. Dat plaatste op zijn beurt de stedelijke ontwikkeling van de wijk in de schijnwerpers en creëerde een voedingsbodempodium voor innoverende sociaal-culturele en stadsecologische projecten in de Kanaalzone.

De roem die de site mede dankzij Couleur Café vergaarde, heeft echter ook een keerzijde. Deze wordt immers geleidelijk aan volgebouwd, al verloopt dat volgens de geldende ruimtelijkeordeningsregels en is dat lang op voorhand aangekondigd. Onder meer de Vlaamse overheid zal er in 2017 neerstrijken met het mooie en innovatieve Herman Teirlinckgebouw.

Op vraag van de organisatie heb ik op 4 juli een overleg gehad over de toekomst van het festival. Daarbij kwam onder meer de piste van een verhuis naar het Osseghempark aan het Atomium aan bod. Dit is echter niet zo evident als het zou kunnen lijken. Er zijn milieuaspecten met betrekking tot de bezetting van het park die meespelen. Er is de vraag of een festival verplaatst kan worden zonder gevolgen. Het blijft moeilijk te voorspellen.

Ook de mogelijkheden voor een verlengd verblijf op Thurn & Taxis worden onderzocht wat uiteraard onze voorkeur geniet en ook die van de organisatoren. Het DNA van het festival sluit volledig aan bij de sfeer die de site Thurn & Taxis oproept en is er als het ware organisch mee verbonden. Ik zou alle partijen dan ook willen oproepen om alle opties in dit verband eens goed te bekijken. Ik begrijp dat de stad Brussel op dezelfde piste zit, dat blijkt uit mijn contacten met de burgemeester en schepenen.

Belangrijk hierbij is uiteraard dat het festival voldoende ruimte krijgt om enigszins leefbaar te blijven. Bovendien zou het niet slecht zijn dat er een engagement wordt aangenaam voor een langere termijn zodat we niet ieder jaar in dezelfde discussie belanden. Volgens mijn informatie zijn er hieromtrent momenteel contacten tussen de vzw, Thurn & Taxis en het gewest, dat is vorige week nog gebeurd.

Ik moet nog even samen met u deze gesprekken afwachten en hopen dat er iets positiefs uitkomt. Ik zal vanop de achtergrond mijn steentje proberen bij te dragen. Ik denk dat we moeten afwachten, het liefst niet te lang, om te zien of de toekomst van het festival op de site kan worden gegarandeerd.

Ik kan u nog geruststellen dat er momenteel geen signalen zijn of plannen voor een eventuele verhuis van Couleur Café buiten het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of buiten de stad Brussel.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Het eerste deel van uw antwoord over de waarde en uniciteit van het festival bewijst het belang van mijn vraag. De cijfers over de festivalbezoekers zijn zeer interessant. Ik ben verrast, ik dacht dat een groter deel uit Brussel zelf zou komen, maar Vlaanderen levert het grootste gedeelte met 56 procent. En een derde komt uit Brussel. Dat zijn de twee gewesten waar u bevoegd bent, maar daarmee wil ik het ei niet volledig in uw mand leggen. U hebt op 11 juli voor de camera's nog eens gezegd dat u uzelf ziet als een bruggebouwer en iemand die de zaken wil doen draaien. Dat past in die optiek wel.

Het is positief dat er al overleg is geweest met de stad Brussel. Het is wel zo dat het gewest uiteindelijk beslist over die site. Het is een prioritaire zone waarvoor al jaren een ontwikkelingsplan bestaat. Het is positief dat men in Brussel wil blijven, we moeten er alles aan doen om dat zo te houden.

Ik heb geen bijkomende vraag. We moeten afwachten tot volgende week. Helaas is het parlement dan al in reces en zal het iets voor september of oktober worden.

De voorzitter: We komen bijeen zoveel als we willen. Wat mij betreft, kunnen we heel de zomer vergaderen.

Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik denk niet dat het volgende week zijn beslag zal kennen. Het is namelijk zo dat zowel festivalorganisatoren als politici soms met vakantie gaan.

De inzet ervan is de volgende. Ofwel vindt men op de site voldoende plaats om het festival voor een jaar of liefst voor meerdere jaren te kunnen voortzetten, ofwel wijkt men wat uit in de richting van het park aan de achterkant van de Tour & Taxissite. De vraag is dan of dat kan en hoe belastend dat is voor het park. Dat zijn ook altijd vragen die meespelen. Nog een mogelijkheid is dat men het festival wat meer naar het kanaal verplaatst, dat men eigenlijk de Havenlaan voor een groot deel daarvoor gaat gebruiken, samen met het terrein van Allée du Kaai, dat nu voor een zeer brede jeugdwerking wordt gebruikt. Ik geef gewoon alle mogelijkheden, zonder dat er op dit ogenblik al een duidelijke richting is gekozen.

Men is nu alle mogelijkheden aan het onderzoeken met de diverse partners. Ik denk dat dit zijn beslag zal kennen tegen het einde van de zomer, het begin van de herfst. Dat moet ook wel. We mogen immers niet vergeten dat de planning van zo'n festival natuurlijk ruim op voorhand gebeurt, en men moet natuurlijk wel weten waar men aan toe is. Op dit ogenblik liggen de kaarten echter toch nog vrij goed. Ik ga ervan uit dat er een goede oplossing moet kunnen worden gevonden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitslatingen van de minister over Brussel in het programma 'De Meulemeester in Debat' – 2140 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, op dinsdag 17 mei was u te gast in een uitzending van het programma De Meulemeester in Debat op de commerciële zender VTM. Tijdens de uitzending ging u in debat met Dyab Abou Jahjah over Brussel, meer bepaald over hoe onze stad zou moeten worden bestuurd. Alsof de heer Abou Jahjah enige ervaring ter zake zou hebben. Tijdens dat gesprek deed u toch wel een aantal opmerkelijke uitspraken. Zo pleitte u er onder meer voor om een zogenaamde Brusselstem in te voeren, waarmee u de legitimiteit van de Brusselse politici wilt vergroten en de burgers dichter bij elkaar wilt brengen. Ik denk dat u dat toen zo hebt gemotiveerd. Deze Brusselstem zou dan een extra stem zijn, waarmee Nederlandstaligen voor een Franstalige lijst kunnen stemmen, en uiteraard ook vice versa. Noch in het Vlaamse regeerakkoord, noch in uw beleidsnota, noch in een van uw beleidsbrieven komt dat idee echter naar voren. Daarom heb ik de volgende vragen.

Als Vlaams minister bevoegd voor Brussel vertegenwoordigt u uiteraard de Vlaamse Regering. Is het idee van die Brusselstem een standpunt van de Vlaamse Regering? Uiteraard ken ik daarop zelf al min of meer het antwoord. Het Vlaamse regeerakkoord wil uiteraard de band tussen Vlaanderen en de hoofdstad bestendigen en versterken. Ik ben ervan overtuigd dat u dat ook wilt, net als wij

allemaal samen. U bevestigt dat ook in uw beleidsnota. Hoe valt dat echter te rijmen met uw optreden en vooral dan met die uitspraken, waarbij u het enkel over Brussel had, zonder over de band met de rest van Vlaanderen te spreken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, geachte leden, ik trap een open deur in als ik zeg dat Brussel vandaag een superdiverse en meertalige grootstad is van bijna 1,2 miljoen inwoners. Tellen we daar dan ook nog eens de dagelijkse pendelaars bij, dan is dat een heleboel volk op een hoopje, wat ik positief bedoel. Het gaat ook over 183 nationaliteiten en meer dan 100 talen. Brussel is de meest kosmopolitische stad van ons land. Behalve een stad is het dus toch ook wel een open en gastvrij stadslabo.

We weten dat Brussel institutioneel een eigen statuut kent, met een autonomie voor gewestbevoegdheden en een heel specifieke en ook nog eens asymmetrische invulling wat de gemeenschapsmateries betreft. De internationalisering doet een aantal vragen rijzen, zet het Brusselse bestuursmodel onder druk. Er is een sociologische realiteit die de vertrekpunten van ons Brusselmodel uitdaagt. Dat doet natuurlijk vragen rijzen over de legitimiteit van het huidig model. Dat is trouwens niet alleen zo voor Brussel. Om de zoveel decennia is dat zo voor elke instelling.

Die legitimiteit wordt niet enkel vanuit Franstalige politieke hoek in vraag gesteld. Heel veel Brusselaars, waaronder ook Nederlandstaligen, ervaren de huidige bestuursstructuren als onvoldoende aangepast aan de realiteit van vandaag. Dat is de context waarin mijn voorstel van een tweede Brusselstem moet worden geplaatst. Als Vlaams en Brussels politicus besef ik heel goed dat Brussel een compromis is, een werkbare verstandhouding tussen Frans- en Nederlandstaligen. Brussel is de hoofdstad van België en van Vlaanderen, en dat moet zo blijven. Brussel is zowel een zaak van de bijna 1,2 miljoen Brusselaars als van de rest van het land. Binnen het kader van het huidig bestuursmodel op zoek gaan naar meer herkenbaarheid en legitimiteit, zonder het bereikte politieke evenwicht onderuit te halen, lijkt me eerbaar en in elk geval een intellectuele en politieke uitdaging.

Met de Brusselstem wil ik een vrije, bijkomende stem geven aan elke Brusselse kiezer. Naast de gewone stem kan elke Brusselse kiezer dan ook stemmen voor kandidaten van een lijst van de andere taalgroep. De kiezer kan zo aangeven welke politicus van de andere taalgroep zijn vertrouwen geniet, uiteraard naast een politicus van zijn eigen taalgroep. Veel Brusselaars die Nederlands- of Franstalig zijn, spreken vlot of minstens toch ook een mondje Frans of Nederlands. Veel kiezers komen in contact met de andere taalgroep. Kinderen groeien op in gezinnen waar meer dan één taal wordt gesproken. Nederlandstalige kinderen gaan dan weer misschien naar een Franstalige school of omgekeerd. De taalgroepen die de staatshervorming van 1970 heeft opgericht, zijn dus enigszins ingehaald door de stadsrealiteit. De Brusselstem kan daar een antwoord op bieden, door een politieke brug te slaan tussen Nederlandstaligen en Franstaligen. Politici uit beide taalgroepen worden er immers door gestimuleerd om van zich te laten horen in beide taalgroepen, in heel Brussel dus, in debatten, in de media en ook op straat. Ook de Brusselse kiezer krijgt de mogelijkheid om zich tot beide taalgroepen te richten. De Brusselstem kan de kiezer goesting geven om ook politici van de andere taalgroep beter te leren kennen en hun ook een stem te geven. Als politici stemmen kunnen winnen bij kiezers uit de andere gemeenschap, zullen ze zich ook meer openstellen voor mensen uit die andere gemeenschap. Politici zullen een inspanning leveren om een breder draagvlak te vinden voor hun ideeën in een breder kiespubliek, niet alleen in een taalgroep, maar in de hele stad.

Met die openheid of attitude voor de andere, komt de interesse, stijgt het begrip en verdwijnen de vooroordelen. Groeit er hopelijk meer dialoog en ontstaat er

meer wederzijds respect. Beseffen mandatarissen en burgers dat ze in onze stad over dezelfde putten struikelen, in dezelfde files staan, naar dezelfde restaurants of cafés gaan. Zien ze in dat ze veel meer gezichts- en standpunten gemeen hebben dan ze dachten. Dat ze met andere woorden medeburgers zijn in één groot en democratisch geheel. Dat ze met gemeenschappelijke belangen aan dezelfde toekomst werken, een toekomst voor alle Brusselaars.

Ik heb het idee al eens eerder gelanceerd, zeven jaar geleden – het lijkt wel een eeuwigheid. Ik doe het nu opnieuw omdat ik denk dat de geesten en de stad verder gerijpt zijn. Het gevoel van verbondenheid tussen alle inwoners is vandaag sterk toegenomen. In het Nederlandstalig onderwijs in Brussel zitten de leerlingen bijvoorbeeld al decennia zeer taalgemengd in de klassen. Culturele instellingen van beide gemeenschappen werken samen, organiseren festivals, optredens of concerten. Jonge Brusselaars stellen zich steeds meer en luider de vraag of die opdeling in taalgroepen nog wel zin heeft, of dat nog wel strookt met de realiteit. En tegelijk zien ze er beter dan ooit het nut van in om vreemde talen te leren.

Ook de aanslagen van 22 maart hebben ons in Brussel nog sterker bewust gemaakt van onze onderlinge band. Wij Brusselaars zitten allemaal in hetzelfde schuitje. Wij voelen ons sterker dan vroeger één, soms in angst en in zorgen, vaak in enthousiasme en veerkracht. Ook de vastberadenheid om met Brussel dringend een nieuwe weg van samenwerking in te slaan wordt duidelijk gevoeld.

Onze stad, ons gewest, krijgt vaak het verwijt ingewikkeld en complex bestuurd te worden. Inderdaad, het politieke landschap is ingewikkeld. Dat is het gevolg van onze geschiedenis in Brussel en in België, maar dat zou ons te ver brengen. Ik wil vooruit kijken, naar de toekomst, en wat complex is niet complexer maken. Daarom is bruggen slaan vandaag belangrijk, ook in de politiek. Veranderingen komen niet zonder slag of stoot en vergen tijd. Ik denk dat de Brusselstem daarbij een stap vooruit kan zijn in het debat over waar het vandaag om draait: superdiversiteit, burgerschap en verbondenheid. Op termijn kan die tweede stem tot een eenvoudiger Brussel leiden, dat beter wordt bestuurd. Boven de taalgroepen zal men gemakkelijker samenwerken als men elkaar begrijpt en respecteert.

Sommigen vrezen inderdaad dat de Vlamingen, als een van de kleinere minderheden in dat superdiverse Brussel, het gelag zullen betalen: dat hun taalrechten niet langer worden gerespecteerd, dat de banden met Vlaanderen losser worden of zelfs doorgeknipt. Ik ben ervan overtuigd dat dit allemaal niet zal gebeuren. De Vlaamse instellingen in Brussel staan vandaag voor kwaliteit. Ik zie dat het Vlaamse cultuurleven sterker dan ooit bloeit. Ik stel vast dat, ondanks de enorm toegenomen verscheidenheid van talen en nationaliteiten, ons onderwijs nooit zo succesvol is geweest als vandaag. Duizenden leerlingen en studenten die niet in het Nederlands zijn opgevoed, komen hier studeren, zitten hier op de schoolbanken en in de aula's. Allemaal willen ze meertalige, goedgeschoolde en Nederlandskundige afgestudeerden worden. Ze zullen met hun diploma's en de meerwaarde van hun meertaligheid werk vinden in Brussel maar ook aan de slag kunnen in de rest van het land.

Het idee van de tweede Brusselstem is inderdaad geen idee van de Brusselse Regering. Het is een idee dat ik niet lanceerde als Vlaams minister, zelfs al kan mijn functie niet meer los worden gezien van mijn identiteit, blijkbaar. Het is mijn idee, als Vlaams-Brusselse politicus met een intellectuele vrijheid. Het is niet dat ik als minister geen persoonlijke standpunten kan innemen. Trouwens, als dit voorstel ooit politiek zou moeten worden besproken, dan weet u dat dit over de Bijzondere Brusselwet uit 1989 gaat, wat dan weer federale materie is en geen direct gespreksonderwerp is voor de Vlaamse Regering.

Hoe valt mijn standpunt te rijmen met mijn opdracht als Vlaams minister om de band Vlaanderen-Brussel te bestendigen? Ik vind mijn standpunt niet in tegenspraak

met een sterke band Vlaanderen-Brussel. Ik wil een Brusselmodel dat meer legitimiteit krijgt van de Brusselaars én dat de evenwichten tussen de Nederlandstalige en Franstalige taalgroepen niet verstoort. Zoals u weet, verandert mijn voorstel niets aan de verhoudingen in het parlement en niets aan de verhoudingen in de uitvoerende macht.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoord. Het is misschien goed om het debat te voeden, maar het is geen standpunt van de regering. U zei dat u er geen idee van hebt hoe het leeft in de Brusselse Regering. Ik weet natuurlijk dat het hier en daar circuleert, veeleer in kringen van de Brusselse Regering dan in kringen van de Vlaamse Regering.

Minister, we verschillen daarin alleszins over van mening. We hebben een sterke Vlaamse gemeenschap in Brussel, en wij willen dat allebei zo houden. We hebben een sterk Vlaams onderwijs, een kwalitatief onderwijs in Brussel, en ik denk dat wij dat moeten versterken.

Ik heb geen bijkomende opmerkingen. Ik hoop alleszins dat we er verder over zullen discussiëren. We moeten ervoor zorgen dat Vlaanderen sterk aanwezig is en blijft in de hoofdstad.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, het is, zoals u zegt, politiek en intellectueel uitdagend. U hebt zeker een eerbare mening over de structuren en de politieke realiteit van uw stad. Het is geweten dat de politieke samenstelling niet meer past op de Brusselse realiteit. U hebt zelf gezegd dat de Brusselse realiteit blijkbaar de politieke structuren heeft ingehaald. Dat is zo, je voelt dat ook. Er zijn mensen die zich niet tot één van beide gemeenschappen laten bepalen. Dat is niet een kleine minderheid, maar wellicht een grote meerderheid van de Brusselse realiteit.

Heel veel mensen beschouwen taal als een element van identiteit, en dat is er meestal een wezenlijk deel van. Maar identiteit is veel meer dan dat. Een gemeenschap bepalen op basis van taal is voor sommige mensen een reële aanpak van hun eigen beleving en identiteit, maar voor veel mensen is dat niet zo. Er zijn veel taalgemengde gezinnen, mensen voor wie taal een minder belangrijk element is van hun identiteit, mensen die zich in verschillende talen bewegen, enzovoort. De Brusselse realiteit moet daarmee leren omgaan. Als we weten dat de helft van de kinderen op de Brusselse scholen thuis noch het Frans noch het Nederlands als thuistaal heeft, maar een andere taal, dan zegt dat al heel veel over de mogelijkheid om die taal te blijven opdelen in twee gemeenschappen. Minister, u verdient dus lof voor uw voorstel om die structuren aan te pakken en erover na te denken.

Vanuit Groen waren we uw concrete voorstel minder genegen, maar dat is louter omdat wij heel sterk geloven in het aspect van tweetalige lijsten, waarbij je niet meer stemt op of een Vlaamse of een Franstalige lijst, maar gewoon stemt, punt. Er kunnen Nederlandstalige en Franstalige mensen op die lijst staan. Op die manier kun je taalminderheden gegarandeerd in je parlementen vertegenwoordigen. Zo vermijd je ook dat mensen een taalkeuze moeten maken om te gaan stemmen, wat voor heel veel mensen haaks staat op hun politieke beleving.

U verdient dus lof voor het in gang zetten van een debat. Het had mij wel meer plezier gedaan mocht het namens de hele Vlaamse Regering zijn, want op die manier hadden we misschien iets in gang kunnen zetten. Maar dat is het dus duidelijk niet. Ik hoop dat we in het komende jaar wel los van meerderheden en opposities kunnen nadenken over de politieke structuur van Brussel, want Brussel verdient beter dan een compromis te zijn.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik denk niet dat het slecht leven is in een compromis. Een compromis is een element van politieke rijpheid en politieke evenwichten. Het is ook nooit af, dus perfect is het niet, maar ik ben zeker een bestrijder van degenen die het compromis iets minderwaardigs zouden vinden. Het staat soms veraf van het eigen ideaal, maar het is pas in de ontmoeting van de ander in de politiek dat men tot nieuwe evenwichten kan komen.

Ik besef, beste collega's, dat ik met dit voorstel een beetje water en vuur probeer te verzoenen, namelijk de gewest- en de gemeenschapslogica zo veel mogelijk met elkaar in evenwicht brengen en toch ook rekening houden met een Brusselse realiteit op het terrein. Dat is een moeilijk evenwicht. Dat hoort nu eenmaal bij de functie die ik heb.

Dat ik binnen de gemeenschapslogica blijf, en die van de taalgroepen en het effect van een tweede stem, is omdat ik denk dat als we naar een volledig gewestelijke logica van stemmen gaan, we ook niet naïef moeten zijn en denken dat de vele investeringen die Vlaanderen vandaag terecht doet in bijvoorbeeld onderwijs en cultuur, dan wel eens meer ter discussie zouden kunnen komen dan vandaag het geval is. Je moet altijd een beetje rijden en omzien. De perfecte oplossing bestaat niet. Ik probeer gewoon met mijn voorstel die zaken zo veel mogelijk op elkaar af te stemmen.

Qua complexiteit valt het allemaal nog wel mee. In Duitsland bestaat er een wetgeving van 'Zweitstimme': men kan een tweede stem uitbrengen. Het is nog niet zo lang geleden dat het hier ook normaal was dat er gepanacheerd werd, weliswaar voor gemeenteraadsverkiezingen. Ik wil maar zeggen dat het voor de kiezer minder uitmaakt welke ingewikkelde berekeningen er achter het scherm zitten.

Ik dank beide sprekers voor de intellectuele vrijheid die ze mij gunnen. Ik denk dat het debat daarmee verder kan en zal worden gevoerd, misschien op een gegeven moment weer in slaap zal vallen en dan toch weer bovenkomen. Het is in elk geval vanuit verschillende overwegingen, vanuit de band Brussel-Vlaanderen en als een antwoord op een hedendaags Brussel, dat ik het voorstel gedaan heb. Ik besef dat het niet perfect is, maar ik wou u gewoon de beweegredenen nog wat extra toelichten.

Ik heb het overigens ook volledig in een voorstel van bijzondere wet gegoten, gewoon omdat het ooit kant en klaar zou kunnen zijn. Ik wil dat wel aan de leden van de commissie bezorgen, voorzitter. Dan zie je welke vrij ingewikkelde structuur er achter het voorstel van de vrije Brusselstem zit en dat er wel degelijk over nagedacht is.

Af en toe moet men eens wat nieuwe ideeën kunnen geven. Ieder van ons doet dat in het debat. Dat geeft ons ook de politieke ruimte die we nodig hebben. We werken uiteraard hard aan regeerakkoorden en ieder voor zich ook aan de verwezenlijking van partijprogramma's, maar daarnaast bestaat er ook nog een andere werkelijkheid.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik steun u in ieder geval als u de gemeenschapslogica in Brussel wilt versterken. Ik steun u ook in het feit dat we de complexiteit van Brussel moeten kunnen vereenvoudigen. Ik stel me wel de vraag of dat zou kunnen gebeuren met een Brusselstem. Het was mijns inziens nuttiger geweest om een signaal te geven omtrent de fusie van gemeenten en politiezones.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de aanwending van het Brusselfonds – 2548 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, het Brusselfonds werd oorspronkelijk voor de Nederlandstalige Brusselaars opgericht als tegenhanger voor de afschaffing van het kijk- en luistergeld in het Vlaamse Gewest. Het kijk- en luistergeld was wel gelinkt aan een bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, maar die kan geen belastingen heffen, innen of afschaffen in Brussel-Hoofdstad, waardoor er een onevenwichtige situatie ontstond. De waarde van het Brusselfonds werd vastgelegd op ongeveer 12 miljoen euro.

Een snelle blik op het budget van het Brusselfonds de voorbije vijftien jaar leert ons dat het fonds nooit volstort werd. Momenteel schommelt het rond de 4 à 4,5 miljoen euro. U stelde dat het fonds opnieuw zou beginnen te groeien vanaf 2017. Bijkomende kinderopvangplaatsen zouden daarbij bijzondere aandacht krijgen. Ik citeer uw woorden uit de plenaire vergadering van 27 mei 2015: "Vanaf 2017 kan het Vlaams Brusselfonds opnieuw een financiële rol kan spelen en ik ben al met minister Vandeuren aan het bekijken hoe hij zijn investeringsmiddelen voor een bijkomend Vlaams welzijnsbeleid in Brussel kan inzetten en hoe ik op dat ogenblik weer een deel van het Vlaams Brusselfonds zal vrijmaken." In de commissie Brussel herbevestigde u meermaals dat engagement.

In het regeerakkoord staat dat de aanwending van het Brusselfonds collegiaal beslist wordt. Ik citeer: "We wenden de middelen uit het Brusselfonds binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde prioriteiten en in alle transparantie aan om de Nederlandstalige voorzieningen in Brussel te versterken en om zinvolle proefprojecten te ondersteunen."

Intussen verklaarde u in de commissie Cultuur op mijn vraag over de uitbreiding van het Kaaitheater van 9 juni 2016 dat u dacht aan het Brusselfonds voor de financiering daarvan. Daarnaast is er nu ook sprake van het opvissen van enkele initiatieven die geen middelen kregen in de recente subsidieronde voor kunstorganisaties. De namen van Jeugd en Muziek en de Vaartkapoen vallen hier.

Minister, kunt u ons een overzicht geven van het groeipad waarin u voorziet voor het Brusselfonds en de belangrijkste uitgaven hieraan gekoppeld voor de komende jaren?

Zult u via het Brusselfonds kunstorganisaties opvissen die buiten de recente subsidieronde vielen? Zo ja, over welk budget gaat het? Hoe verhoudt dit zich tot het voornemen om via het Brusselfonds een bijkomende inspanning te doen voor het welzijnsbeleid in Brussel? Blijft dit voornemen overeind? Moet er een nieuwe aanvraag worden ingediend en wordt hiervoor een reglementair kader uitgewerkt? Wat zullen de parameters hiervoor zijn? Zo niet, voorziet u voor deze organisaties in een andere oplossing?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Poschet, de vraag valt uiteen in twee grote onderdelen: de financiële situatie van het Vlaams Brusselfonds en zijn groeipad enerzijds en de geplande bestedingen, meer specifiek de plannen voor cultuur anderzijds.

Ik begin met de financiële situatie van het Vlaams Brusselfonds. Ik leid uit uw vraag af dat er mogelijk is een misverstand is over het begrip volstorting van het

Vlaams Brusselfonds. Aangezien ik geen valse verwachtingen wil scheppen, geef ik een korte algemene en historische toelichting bij de financiële situatie van het Vlaams Brusselfonds.

Vijftien jaar geleden werd ter compensatie van het aandeel van de Brusselse Vlamingen in het kijk- en luistergeld een bedrag van 10,213 miljoen euro bepaald voor projecten en investeringen voor Brusselse Vlamingen. Dit bedrag was 20 procent van het totale in Brussel geïnde kijk- en luistergeld. Het heeft zeven begrotingsjaren geduurd voor de Vlaamse Regering dit fonds volstort heeft. In de jaarverslagen van het Vlaams Brusselfonds staat elk jaar opnieuw een duidelijk overzicht van de projecten en investeringen die in de loop van de jaren met dit fonds mogelijk zijn gemaakt.

In de loop van de jaren is door beslissingen van vorige Vlaamse regeringen de 10 miljoen euro geslonken. Dit kwam zowel door recurrente besparingen als door transfers van het Brusselfonds richting reguliere begroting Brusselse Aangelegenheden. Daarbij denk ik onder meer aan de nominatim subsidies voor FM Brussel en de vzw Kenniscentrum, die aanvankelijk een impulssubsidie waren in het kader van het subsidiekader 'Projecten voor Brussel'. Voor alle duidelijkheid: dit zijn politieke keuzes geweest van de toenmalige Vlaamse regeringen.

Ook ik heb bij het begin van deze legislatuur bespaard op het Vlaams Brusselfonds. Het ging over een bedrag van 2 miljoen euro, maar die besparing was niet structureel en gold maar voor de eerste twee begrotingsjaren. Deze problematiek is meermaals aan bod gekomen in deze commissie bij het begin van deze legislatuur.

Voor de aankomende begrotingsopmaak heb ik dan ook opnieuw 2 miljoen euro ingeschreven in de begrotingsfiches. Ik zeg dit omdat het duidelijk moet zijn dat het niveau van de aanvankelijke 10 miljoen euro niet meer zal worden bereikt. Ik ben samen met de huidige Vlaamse Regering uiteraard politiek verantwoordelijk voor de 2 miljoen euro die de voorbije twee jaar tijdelijk uit het Vlaams Brusselfonds verdween, maar ik ben niet verantwoordelijk voor beslissingen van de vorige Vlaamse regeringen waardoor de machtiging niet meer de aanvankelijke 10 miljoen euro zal bedragen.

Wat betekent dit nu voor 2017 en volgende jaren van deze legislatuur? Als de Vlaamse Regering mijn voorstellen aanvaardt, is er een groeipad in vergelijking met de twee laatste jaar. Ik voorzie in een bedrag van 6.978.000 euro aan machtiging om initiatieven vast te leggen. Hiervan zijn 2.827.346 euro recurrente uitgaven voor de erfpacht van Muntpunt, onroerende voorheffing, onderhoudskosten, kleine herstellingen enzovoort.

Wanneer ik de recurrente uitgaven van de inkomsten aftrek, kom ik op een bedrag van ongeveer 4 miljoen euro voor nieuwe initiatieven. Zo kom ik op voor de ons resterende drie jaar van deze legislatuur op een totaal van 12 miljoen euro voor nieuwe initiatieven.

Daarbij is het mijn voornemen om 4,5 miljoen euro te investeren in het beleidsdomein Cultuur, 4,5 miljoen euro in het beleidsdomein Welzijn en Gezondheid en 3 miljoen euro in het Brussels deeltijds kunstonderwijs, dat behoort tot het beleidsdomein Onderwijs. Dit voornemen is voor mij vooralsnog richtinggevend, de concrete vastleggingen zullen ook afhangen van de dossiers. Het zijn wel de contouren waarbinnen we momenteel contacten leggen met de collega's in de Vlaamse Regering, het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), potentiële initiatiefnemers enzovoort.

Het Vlaams Brusselfonds is technisch zowel inzetbaar voor werkingen als voor investeringen. In de concrete vastleggingen kunnen beide soorten dossiers

gehonoreerd worden, al gaat mijn voorkeur dominant wel naar investeringen omdat op die manier de beschikbare ruimte voor de toekomst niet wordt uitgehold.

Het tweede deel van uw vraag gaat over de dossiers die in het Kunstendecreet de subsidielijnen niet hebben gehaald en wat we daaraan kunnen doen.

Die discussie is vorige week uitvoerig gevoerd in de commissie Cultuur. Het ging daar onder meer over de adviezen van de beoordelingscommissies en de bijkomende middelen die wij via het Kunstendecreet hebben ingebracht. We hadden het ook over de versnippering van het landschap die we willen tegengaan en waarvoor bepaalde beslissingen zijn genomen.

Wat Brussel betreft, blijft de hoofdstad nog altijd de culturele aantrekkingspool in Vlaanderen met 28 procent van de gesubsidieerde organisaties. Enkel de provincie Antwerpen doet beter. In Brussel komt er trouwens 1 procent subsidie meer in vergelijking met de huidige beleidsperiode. Zoals in elke subsidieronde zijn er afvallers, dus ook in Brussel. In dat geval zien we dat de organisaties die dreigen te verdwijnen, zich richten tot andere bevoegde overheden. In Brussel betekent dit naast de VGC en het gewest ook mijn beleidsdomein Brusselse Aangelegenheden.

Ik plan hierover gesprekken met enkele organisaties. Mijn vertrekpunten zijn dan voornamelijk: het aanbod sociaal-artistiek dat toonaangevend is, dat uitgesproken Brussels is en dat een goede werking heeft met Brusselse organisaties, het aanbod in de Brusselse podiumkunsten en het aanbod in de Kanaalzone. Brusselse organisaties die iets kunnen betekenen voor de positieve uitstraling van de fel geplaagde Kanaalzone mogen niet verdwijnen. Ik wil hier mee naar oplossingen zoeken. Welke oplossingen uit de bus zullen komen, is nog te vroeg om nu te zeggen. Ik zal hierover ook contacten leggen met andere collega's in andere besturen en regeringen.

Het is ook nog de vroeg om nu al te antwoorden op de vraag of ik hiervoor middelen uit het Vlaams Brusselfonds kan aanwenden, dan wel of ik andere pistes zal zoeken binnen mijn begroting. De beslissing over het Kunstendecreet is nog heel recent. Dus het is nog moeilijk om al heel concreet te antwoorden op uw vragen. Ik moet hierover nog overleg hebben met organisaties en collega-ministers.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is goed dat we een duidelijk zicht hebben op de middelen waarover het gaat, zodat we niet beginnen dromen van drie keer 10 miljoen euro en dat er dus nog 30 miljoen euro te besteden zou zijn in 2017, 2018 en 2019. Het is 12 miljoen euro. We zitten op dezelfde lijn als u zegt dat we de voorkeur moeten geven aan investeringen en niet aan recurrente uitgaven. Dat is wat de voorbije jaren is fout gelopen. Een aantal ministers hebben middelen van het Brusselfonds aangewend om hun andere bevoegdheden op een structurele manier te stutten. Daardoor laat je die pot leeglopen om doelgerichte investeringssubsidies te geven en gaten te dichten in het aanbod van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. Ik denk dat hier een consensus over bestaat. Dat geldt zeker ook voor het beleidsdomein Welzijn, uw collega Vandeuren doet daar ook zijn best voor. Als daar nog een extra duwtje kan worden gegeven vanuit het Brusselfonds, kunnen we dat alleen maar toejuichen.

U zegt dat u zult kijken naar de sociaal-artistische waarde en ook naar de locatie, bijvoorbeeld om projecten te ondersteunen in de Kanaalzone. We staan daarachter, voor zover we ook naar de kwaliteit blijven kijken. Ik denk dat we het erover eens zijn dat we geen projecten met een slechte evaluatie gaan subsidiëren, gewoon omdat ze in de Kanaalzone gelegen zijn. Ik doel hiermee niet op de Vaartkapoen, maar ik spreek in het algemeen. U zegt dat de beslissing over

de vraag uit welke pot de middelen zouden komen nog niet genomen is. In het ideale geval komen ze uit de reguliere middelen of ergens anders vandaan en behouden we meer vrijheid voor het Brusselfonds.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Wat het eerste deel van de vraag betreft, is het duidelijk dat met de bedragen die ik genoemd heb, we voor Cultuur in eerste instantie naar het project Kaaithheater zullen kijken. We zullen zien hoe de cijfers uit het onderzoek, dat we met hen aan het doen zijn, zich precies zullen aftekenen. Wat het aspect Welzijn en Volksgezondheid betreft, sta ik inderdaad open voor de vragen binnen de problematiek van de kinderopvang. Het zal er ook van afhangen of de dossier gereed zijn. Ik stel me zeer flexibel op voor de vragen van de collega's van Welzijn, of ze nu van Brussel of van Vlaanderen zijn.

Het deeltijds kunstonderwijs lijkt me ook een goede piste omdat het op dit ogenblik fel bevraagd wordt. Het gaat vaak over plekken die al dan niet gekoppeld zijn aan gemeentelijke of stedelijke campussen die verdere, kleinschalige of middelgrote investeringen kunnen gebruiken. We komen daar zeker nog op terug, maar dit zijn de contouren wat betreft het mogelijk onderbrengen van verenigingen of organisaties die het binnen het Kunstendecreet niet gehaald hebben in het Vlaams Brusselfonds. Dit zal hoe dan ook beperkt zijn. Er is weliswaar een precedent uit de vorige legislatuur, waarbij aan een grotere culturele instelling, namelijk de KVS, nog een bijkomend budget werd gegeven. Dat waren, in vergelijking met de miljoenen die ik daarnet heb genoemd en die er gelukkig nog zijn of zullen zijn, bescheiden bedragen.

Het is zeker niet de bedoeling om de middelen van het Vlaams Brusselfonds zwaar te belasten met organisaties die het binnen het Kunstendecreet jammer genoeg niet gehaald hebben. We zullen daar vrij selectief in moeten zijn en kijken wat de andere mogelijkheden zijn en welke andere mogelijkheden er zijn met andere collega's, in de wetenschap dat sommige dingen zeker nog kunnen worden gered en kunnen voortbestaan, maar dat dit voor andere dingen niet mogelijk zal zijn. Ik wind daar geen doekjes om, maar we zullen wel tot redelijke oplossingen kunnen komen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.